

't Spycckertje

Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw

Karrenmuseum Essen vzw

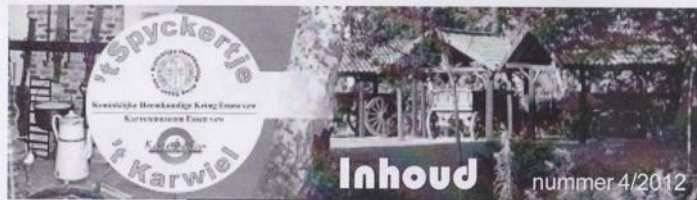
Secretariaat: HEEMHUIS, Moerkantsebaan 48, 2910 Essen

Tel. 03/667.73.90 - e-mail: heemhuis@skynet.be

Verschijnt driemaandelijks
Afgiftekantoor 2910 Essen 1

4de trimester 2012
27ste jaargang n^r 4

Boete voor brutale vrouw in kerk
Jan Suykerbuyk **51**

Kempen Kookt, Kempen Zingt
Dirk Van Opdorp **52**

Wat een plakleer
Veerle Snoeck **53**

Een kat een kat noemen
Elly de Bruyn **54**

Winterfeest op 23 december
Leo van den Berg **55**

Vrijwilligers zijn onmisbaar
Maria Gommeren **56**

Ambachtendag 2012
Guy Van den Broek **57**

Een prachtig nieuw boek
Genealogie **61**

Karremuseum profileert zich als kenniscentrum
Leo van den Berg **62**

Een ideaal kerstgeschenk **63**

Boete voor brutale vrouw in kerk

ESSEN – Bijna honderd jaar geleden kreeg een Essense een fikse boete. Reden: ze had de ordebewaker in de kerk uitgemaakt.

Het bericht stond in De Noordergalm van 27 mei 1922. De Noordergalm, uitgegeven door drukker J. Hontelé-Peeters uit de Nieuwstraat in Essen, bestempelde zichzelf als een katholiek Vlaams weekblad. Steevast opende de weekkrant met (internationaal) nieuws, gevolgd door faits divers uit Essen, Nispen en Kalmthout. Achteraan stonden lokale advertenties.

Tussen de regionale berichten een stukje met volgende titel: 't Is wel beeste! Niet meteen een zware teaser, maar zo waren kranten(titels) toen nu eenmaal. In het artikel het relaas van de suisse in de kerk van Essen, die iemand de les spelt. Een suisse was destijds een ordehandhaver, die z'n werk deed onder de hoegmis op zonen feestdagen. Hij droeg een zwarte jas en broek, had een steek, zilveren galons, een staf met een bol en op z'n bandelier stonden de woorden "eerbied en stilte". Kortom, van zo'n man werd men stil.

Vrederechter

Behalve die ene vrouw in het voorjaar van 1922. De Noordergalm berichtte: "Over eenige weken zag de suisse onzer hoofdkerk zich gedwongen eene moedwillige klappei (babelaarster, nvdr) onder de H. Mis buiten te zetten. Dit vrouw-

mensch vond niet beter dan den kerkbediende uit te maken voor ... al wat lief is." En daar bleef het niet bij, want de suisse had wel enige bevoegdheid. De krant schrijft verder: "De suisse maakte een proces-verbaal, en de vrederechter van Brecht heeft die vriendelijke verwijtster veroordeeld – niet voorwaardelijk – tot 30 frank boet of 3 dagen... pensionnaat. Had de suisse haar aangeklaagd voor stoornis van den eeredienst, de straf zou nog meer gepeperd geweest zijn." De weekkrant eindigt triomfantelijk: "Zij zal zo spoedig niet herbeginnen." Of de vrouw na haar straf opnieuw de kerk binnen mocht of wou, vermeldt het weekblad niet. En of dat nu een zware boete was? In het blad lezen we dat bijvoorbeeld een kruiwagen in die tijd 35 frank kostte. Oordeel zelf. De laatste suisse in de Onze-Lieve-Vrouwekerk in Essen was Henri Leopold Paeschsoone, een geboren West-Vlaming. Hij overleed in 1934.

Jan Suykerbuyk
Voorzitter Kon.Heemk.Kring

Kempen Kookt. Kempen Zingt (05/08/2012)

Onder een stralende zon kwamen er 901 mensen langs om te eten en te zingen, vele vals maar dat kon geen kwaad "deze" keer.

De gemeente Essen in samenwerking met het Karrenmuseum zorgde voor een gezellige en aangename namiddag.

Zo werd er gekozen voor een duurzaam marktje om het koken en zingen te omringen. Wij zagen mensen breien (Colors of Africa), een stand met paardenmelk (Edelweiss), de familie Luyckx met aardbeien, natuurpunt, Francis Somers met zijn honing (vaste klant van het Karrenmuseum), speltwinkeltje Artemis (fam. Simons), KWB met pompoenenjenever, KVLV met een boek waar heel Vlaanderen mee heeft leren koken (sommige al beter dan de andere), ons Adje (gezellige en leuke spinster en wolkleurster) uit Roosendaal, en proeverkes bier van O.B.E.R. De gemeentelijke inbreng voor het duurzaam marktje waren de compostmeesters, zij toonden wat er mogelijk was met de restjes van tafel en dergelijke.

En voor wie zijn bonnetje van bij de kok al had opgesoupeerd kon bij Ditte terecht voor een toer langs eetbaar onkruid (smakelijk). Voor een bolletje groot of klein, daarvoor moest ge bij Joske zijn.

De hapjes van de kookdemonstratie kon iedereen bekoren, televisiekok Jeroen Van Alphen was er niet door ziekte, maar werd goed vervangen door zijn hulpkok. En dat er gesmikkeld en gesmuld werd. Bloedworst met appels en speculoos, verfijnt pureetje van patatten en kruiden of een croqueske met geitenkaas.

In het bakkershuisje van het Karrenmuseum werd er brood en koekjes (karrewoepkes) gebakken door onze huisbakkers Guido en Eddy.

Voor het meezingen door de menigte zorgde Peter van de Kiekenhoeve voor een natje en een droogje, op tijd drinken doet de kelen smeren.

De muzikale namiddag werd ingezet met de Essense nachtegalen van Cantores, hun liederen deden de mensen al een beetje mee mompelen, daarna was het de beurt aan

Veston met Vlaamse Rootsmuziek, sfeer en ambiance maken is hun niet vreemd. Zing met ons mee werd verzorgd door Kathleen Vandenhout, Piet Van Den Heuvel en Bart Buls.

Door de organisatie Kempen Zingt werden er boekjes met teksten uitgedeeld. Over alle leed en pijn die de gewone dorpingen ondergingen, werd een al dan niet pittig liedje gemaakt, zoals o.a. den haring (arme mensen eten), moord op de pastoor en zijn meid van Postel (sensatie), zijn perfecte voorbeelden.

Bekende en minder bekende liedjes kon het publiek niet weerhouden om

luidkeels mee te zingen, ik heb stemmen gehoord waar mijn haar van rechttop ging staan. Liedjes als "en is da gene paraplu, ja da is ne paraplu .....", de snitselbank (remember: beeldplaatjes aangewezen door de meester, vb ne lange aarm, een boeregat, een paardestal en waterval en zo gaat dat door).

Kortom een hele leuke en plezierige namiddag, thuisblijvers hadden weerom ongelijk.

Dikke pluim voor de organisatoren, medewerkers, en vrijwilligers van dit evenement.

Dirk Van Opdorp

Wat een plakleer !

U kent ze wel: de mensen die, als het gezellig is, met geen stokken naar huis te krijgen zijn. Ze zijn altijd de laatste gasten in cafés, op feestjes, en dan zegt men van hen: die zal wel tot het laatst blijven, want da's een echt plakleer!

Weet u nog wat een plakleer is (of was)?

De kinderen vroeger werden niet overdonderd door allerlei speelgoed, klaar om te gebruiken en fantasieloos. Zij vonden zelf wel iets om zich bezig te houden, zoals ... een plakleer.

Men neme een stuk zacht, week leder, rond of rechthoekig gesneden. Het beste was van dit een nacht in de "nachtvaas" (beter bekend als "pispot", dus in urine) te laten weken.

In het midden werd dan een gaatje gemaakt waardoor een touw gestoken werd. Onderaan kwam een stevige knoop, die dan goed moest platgedrukt worden.

Op straat werden een paar kasseien losgekrabt.

Het plakleer werd dan in een plasje nat gemaakt, en stevig op de kassei gedrukt.

- Stevig trekken maar: wie krijgt het eerst zijn kassei er uit?
- En wie kan die gewicht het verste dragen?

Spannend!!

Iets zegt mij dat dit nu niet meer te doen is ...

Veerle Snoeck

Een kat een kat noemen

Onder de 200 soorten huisdieren worden lastpakken als muggen, motten en spinnen niet meegerekend. Zij zweven toevallig in huis en worden als seizoenswerkers gezien. Huisdieren zijn tam en leven in/rond een vaste plek. De hond, de kat en het paard vergezellen de mens al heel lang, ze hebben hun eigen geschiedenis.

De huiskat die wij kennen zou uit Egypte komen en hier de wilde kat gaandeweg verdreven hebben. Toch leunt het natuurlijk gedrag en voorkomen nog altijd bij het roofdier aan.

Uit eigen ervaring: Bruce en Ratz, het kattenduo in de familie, trakteren het liefhebbend gezin regelmatig op halve muizen, het gitzwart glanzend pelsje van de tuinmol of het staartstuk van een "blauwe geschelpde". In kattentaal: een geschenk aan de gastheer/vrouw. De burens links en rechts met veel ijver probeerden een moestuin op te zetten, werden herhaaldelijk in hun plan gedwarsboomd. Nauwelijks stak het eerste groen boven de grond, de volgende dagen leek het met een zeis afgemaaid. Vrijwillig en zonder morren trad ons 'koppel' op de voorgrond en bewees de ganse buurt een gewelddadige dienst door met open vizier de heersende konijnendynastie uit te roeien. Overigens kijken zij in huis zacht en onschuldig uit de ogen, de sokken en het slab zijn/blijven van een oogverblindend wit, in kille nachten zijn de spondes vroeg bezet en vooral, zij weigeren flauwekul als peterselie bij hun eten. Kortom hun gedrag in huis leidt tot één conclusie: zij mogen blijven.

Terug naar Egypte waar de Romeinse keizers in het begin van de jaartelling de mooiste katten uitkozen, verdoofden en verpakt in cederhout met spijlen, aan de slaven toevertrouwd, zo snel mogelijk naar Rome zonden.

Na een hele tijd in de 'eeuwige stad' begonnen zij aan hun klim over de Alpen. Mogelijk maakten zij gebruik van de verwarring die Italië in de ban hield toen Hannibal met zijn voetvolk en een schare olifanten over de bergen trok om op de Povlakte de Romeinen in de opmars te stuiten. Onderwijl namen de katten een grote sprong en kwamen als altijd op hun vier poten terecht. In Zwitserland werd het "Katze", in Frankrijk - Chat, meer noordwaarts - kat, overzee - cat, in Rusland maakte men er een 'kot' van.

Het oorspronkelijke 'catta' is nooit ver weg geweest. De kat leeft hier dus al bijna 2000 jaar. Dat betekent dat de kat bij het begin van onze taal erbij was zodat het niemand mag verwonderen dat zoveel uitdrukkingen met het woord "kat" bestaan: de kat de bel aanbinden, de kat uit de boom kijken, de kat op het spek binden!

In het Nederlands heeft men nog een tweede naam nl. poes, een woord dat einde zeventiende eeuw in huis gebruikt wordt. Het is een Germaans woord, dat ook in andere Germaanse talen en/of dialecten voorkomt, soms in combinatie met kat, denk aan "pussycat".

Poes is eigenlijk een roepnaam voor de kat maar dat is niet altijd zo geweest. Sommigen duidden het als klanknabootsing van het blazen in boze momenten maar dat hield geen stand.

Het hing nog in de lucht toen men ontdekte dat een kok in de kombuis van een vrachtschip wel eens "poespas" maakte. Het zou een allegaartje van etensresten zijn, een zachte brij, een moes.

Veel woorden hadden nog geen vaste grond en via een taalkronkeling zou de donkere massa in de pan te vergelijken zijn met een poes die als een ineengedraaide kluwen zachte wol ligt te spinnen op de mat.

Winterfeest op 23 december Elfen en trollen veroveren Karrenmuseum

We willen nog niet te veel verklappen, maar zondag 23 december belooft een mysterieuze dag te worden in het Karrenmuseum. Tijdens het alweer zevende Winterfeest zullen elfen, trollen en andere wonderlijke figuren er de scepter zwaaien..

Het Winterfeest is inmiddels een vaste traditie als sfeervolle jaarafsluiter. Tijdens één van de donkerste zondagen van het jaar is er een bijzonder aangenaam samenkomen in het park van het Karrenmuseum. Bezoekers kunnen er vlak voor de feestdagen nog eens gezellig bijbabbelen, zich bij kraampjes tegoed doen aan een hapje en drankje, ambachtelijke

Van etensresten die te goed waren om aan de kat te geven zei men dat ze niet voor de kat waren, in Vlaanderen werd dat 'niet voor de poes'.

Tenslotte werd "poes" ook voor personen gebruikt. Men kan niet ongestraft eender wie een poes noemen.

Poes is een vleinaam voor een kind, een mooie vrouw, een knappe griet. Het woord "stoeipoes" heeft een ondeugende bijklank en ...

Genoeg, géén kattedibel, in een artikel waar uitdrukkelijk een kat een kat genoemd wordt!

Ely de Bruyn

demonstraties bekijken en zich opwarmen bij één van de vuurkorven.

Over het centrale thema van dit Winterfeest zullen we zoals gezegd nog niet te veel vertellen, al geven we wel mee dat we dit jaar teruggripen naar tradities die ouder zijn dan de eindejaarsfeesten die we tegenwoordig vooral kennen.

Leo van den Berg

Nieuwsgierig geworden?

Kom dan zeker een kijkje nemen in het Karrenmuseum op zondag 23 december, van 13 tot 18 uur!

Vrijwilligers zijn onmisbaar

Op "vrijwilliger zijn" in het Karrenmuseum staat geen leeftijd. Men hoeft niet te wachten tot de pensioenleeftijd om zich bij de ploeg te vervoegen.

Zo gebeurde het ook bij onze volgende vrijwilliger Leen Kerstens. Zij kwam in 1996, op 24-jarige leeftijd, reeds in het museum helpen en draait inmiddels al meer dan 16 jaar mee.

Al is Leen niet altijd op het terrein zichtbaar aanwezig, achter de schermen is ze dat des te meer. Leen maakt teksten, leest die van anderen na, ontwierp onze nieuwe folder enz... Ook dat is voor het museum en voor Marin een grote hulp. Daarnaast steekt ze dikwijls een handje toe bij het poetsen, helpt bij grote activiteiten en doet ze regelmatig toezicht op zondag.

Leen is een druk bezet persoon en een duizendpoot. Door haar studies bedrijfsmanagement optie rechtspraktijk is ze behoorlijk op de hoogte van allerlei wetgevingen en weet ze de weg te vinden naar instanties die in die richting werken. Na het behalen van haar diploma kreeg ze een job aangeboden op het secretariaat van de muziekacademie, nu "Muzarto" in Essen en Kalmthout. Het was voor "even", tot ze in de gerechtelijke wereld aan de slag kon gaan. Maar dat "even" duurt inmiddels 19 jaar.

Leen is er een vaste waarde geworden, omwille van de degelijkheid en correctheid waarmee ze haar werk doet.

Ze is niet meer weg te denken van die secretaressesstoel. Een gewone dagtaak zou haar na al die jaren niet meer bevallen. Nu lopen haar werkuren van 's middags tot 's avonds laat.

Naarnaast is ze ook buiten haar werk met klassieke muziek bezig. Ze is betrokken bij het muziekcentrum Zurenborg en startte recent het Antwerps Barokorkest mee op. Ook daar is haar taak het management doen. Muziek vult haar hele leven.

Haar andere hobby's zijn reizen, tuinieren, lezen, turnen, wandelen en vooral bezig zijn met haar twee kleine nichtjes: Liedewey en Heylana. Deze oogappels gaven haar de troetelnaam "Tita" en dat is voor hen heel wat meer dan een tante Leen.

Tussen al deze drukke bezigheden is ze al 10 jaar aan het verbouwen aan haar huis in Hoevenen. "Langzaam maar zeker" is het motto van Leen en ook dat is een kwaliteit voor een onmisbare vrijwilliger.

Maria Gommeren

Ambachtendag

26 augustus 2012

Vorbereitung op het terrein Wildbreißen

Enkele vrijwilligers van het Karrenmuseum gingen pikken op 16 augustus. Met paard en kar werd het graan daarna naar het Karrenmuseum gereden. Zo kan op de Ambachtendag van 26 augustus het graan gedorst worden.

Ambachtendag blijft succesvol familiefeest

De regenachtige voormiddag kon de pret niet bederven

Zondag 26 augustus 2012, een regenachtige voormiddag en plensbuien in de namiddag.

Toch daagden op het terrein van het Karrenmuseum liefst 1.100 mensen op, waarvan meer dan 800 betalend. Kinderen mochten gratis binnen. Anders gezegd de traditionele ambachtendag van het Karrenmuseum van het Karrenmuseum van Essen in augustus is een vaste waarde geworden in de hele streek. Zoveel succes bij zo'n slecht weer, dat kan enkel wanneer er kwaliteit op het programma staat.

Een van de hoogtepunten van de dag was ongetwijfeld het optreden van de heksen, die er in slaagden zowel de kinderen als de volwassenen te amuseren. Ze hadden een waag opgesteld of een weegschaal, waarmee de heksen de bezoekers wogen om te zien of ze niet te zwaar waren om heks te worden. Heksen moeten immers graatmager zijn. Naar het toneelstuk van "Elck wat Wils" met de harteloze baron, werd

tussen twee buien door, door honderden toeschouwers haast ademloos gekeken.

De inrichters, alle onmisbare vrijwilligers en het personeel van het Karrenmuseum, pakten uit met de traditionele succesnummers, maar vulden dit aan met enkele nieuwe initiatieven. Zo presenteerde de Historische Drukkerij (museum in Turnhout) de geschiedenis van het drukken vanaf de eerste drukmachines in de tijd van Gutenberg tot de moderne door computers aangedreven drukpersen. Het kleinste boekje dat ooit gedrukt werd en ook het Onze Vader bevatte, lag ook ter inzage. Het leukste was dat de kinderen zelf ook mochten drukken. Het was dan ook aanschouwen voor de stand, die dezelfde tafel deelde met de Heemkundige Kring, die hun tijdschrift, de Spycyck en oude boeken presenteerde.

Ook graandorsen was na jaren weer op het programma. Een dorskast die het graan van het stro scheidde kreeg veel aandacht.

Maar de traditionele activiteiten blijven ook de bezoekers bekoren. Jan Peeters slaagde er opnieuw in een ijzeren wielband te leggen rond een houten karrenwiel door het krimpeffect van ijzer bij afkoeling. Leo Ribbens zorgde voor de nodige uitleg en de toeschouwers stonden rijen dik.

Maar ook de klompenmaker en de kuiper (tonnenmaker) waren present, wat telkens opnieuw toch leuk is om te herontdekken hoe dat precies gebeurt.

Uiteraard mag het boomzagen niet ontbreken. Traag maar zeker wordt de stam herleid tot planken.

En dan was er voor het eerst de rosmolen. De molen levert aangedreven door een paard de nodige energie om stro te snijden. Dat stro was vroeger broodnodig als vloerbedekking (matras) voor alle dieren op de hoeve.

Achteraan stond opnieuw het kampement uit WO-I opgesteld met een veldkeuken en dit jaar ook een veldsmidse. Zij waren in uniform over het hele terrein te zien.

De inrichters denken ook aan de toekomst en hadden een quiz opgesteld. Ongeveer 100 kinderen kwamen formulieren afhalen voor een quiz en mochten in de koetsen rijden, getrokken door paardjes of soms door ezels. Sommigen mochten op de ezel zelf gaan zitten. De kinderen moesten 10 vragen oplossen, waarbij ze de antwoorden aan de verschillende standen konden vinden. Als beloning kregen ze nadien een pannenkoek. En smullen maar.

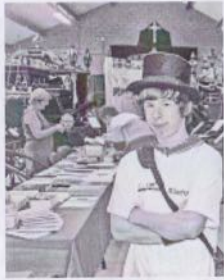
Winnaar, Isa Van der Hel, uit Essen

Paarden werden beslaan.

Wildbreien één van de nieuwe activiteiten. Dames van de rusthuizen uit Essen, Kalmthout en Wuustwezel hebben reeds maanden voor ons gebreëen.

Fotograaf Michiel Peeters.

Johannes Gutenberg 1400-1468
Gutenberg de uitvinder van de losse drukletter. Grootte lettercorps 8 punt, 4 letterbeelden, aantal tekens 50.688. Gedrukt op een Marinoni pers, uit de 19e eeuw, van de Historische Drukkerij te Turnhout.

www.historischedrukkerij.be

Toneelgroep "Elck wat Wils".

De sminkstand

Ellen, Katia en Anke bedienen van het Karrenmuseum.

Vrijwilligers zorgen voor eten en drinken.

zie ook foto's op: www.esseninbeeld.be

De ambachtendag anno 2012 heeft opnieuw bewezen zijn plaats te verdienen in de jaarlijkse feestkalender van Essen, weer of geen weer.

En nu op naar het jaarlijks **Winterfeest**: in het Karrenmuseum op 23 december 2012.

- 60 -

Een prachtig nieuw boek

De werkgroep genealogie van de Koninklijke Heemkundige Kring Essen, bestaat dit jaar 25 jaar. Om dit niet onopgemerkt voorbij te laten gaan, viert ze dit met de uitgave van een boek, "Grenzeloze Genealogie".

Met ongeveer 400 bladzijden, een mooie lay-out en afbeeldingen in vierkleurendruk, wordt het boek een waar verzamelobject. Heel wat familiena-men uit onze streek komen er in voor.

Een greep uit de inhoud:

Een overzicht van 23 jaar genealogie, de kwartierstaat van de 103-jarige Martien van Pul (met tal van voorouders uit onze streek, tot zelfs in de middeleeuwen), de genealogie van de

uitgestorven familie Van Essendonck, een vondst van een in 1642 opgemaakte stamboom, de familie Jacobs (voorheen genaamd Smets), blauw bloed bij de familie Van Pul, de stamboom Booren, de oorsprong van de familie Nuijten, de roots van schilder Jacobs Jordaens en de link met de Essens-Kalmthoutse familie Jordaens enz...

Een must voor ieder die zich in Antwerpen en Noord-Brabant met familiekunde bezighoudt. Het boek wordt voorgesteld op 25 november in de raadzaal van het gemeentehuis in Essen.

Wees verzekerd van je exemplaar (oplage is beperkt) en:

TEKEN NU IN:

Voorintekenaars betalen vóór 1 november slechts **29,90 euro**. Na die datum wordt dat **34,90 euro**.

Rekeningnummer: IBAN: BE17 7310 2644 6821 BIC:KREDBEBB

Sponsors die 100 euro storten worden uitgenodigd voor de presentatie met receptie, en zien hun naam vooraan in het boek opgenomen met de vermelding: "Dit boek kwam tot stand dankzij..."

EEN PRACHTIG NIEUW BOEK

GRENZELOZE GENEALOGIE

Karrenmuseum profileert zich als kenniscentrum Méér dan een museum!

Het Karrenmuseum is niet alleen een wandel- en bezookmuseum, maar profileert zich in Vlaanderen ook steeds sterker als kennis- en expertisecentrum. Na het verflagenonderzoek zal het nu een inventarisatie en typologering uitvoeren van de ruim 1.500 bespannen voertuigen die er nog in Vlaanderen zijn. Dat dit initiatief met veel enthousiasme is onthaald door de belangrijkste musea op dit vakgebied in ons land, geeft al aan dat wij als Karrenmuseum en Essenaren best fier mogen zijn.

Het onderzoek heeft de volgende werktitel gekregen: "Inventarisatie en typologering van de bewaarde bespannen voertuigen in Vlaanderen". Werden in het verflagenproject nog de kleurstellingen van 200 karren en wagens onderzocht, ditmaal gaat het om een inventarisatie en typologering van ruim 1.500 voertuigen, zoals karren, wagens en kruiwagens. Deze zijn afkomstig uit collecties van zowel musea als privé-verzamelaars. Een deel van de waarde van het onderzoek schuilt erin dat het Karrenmuseum zich op grotendeels onontgonnen onderzoeksterrein begeeft. Nooit eerder werd op dit gebied een dergelijk grootschalige inventarisatie uitgevoerd. Het Karrenmuseum kon voor dit ambitieuze project dan ook direct op de enthousiaste samenwerking rekenen van onder meer het openluchtmuseum Bokrijk, het Centrum Agrarische Geschiedenis, het Museum voor de Oudere Technieken, de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis in Brussel, het heemkundig museum "De botermolen", Musea Oost-Vlaanderen in Evoluit, het

agentschap Onroerend Erfgoed en het Provinciaal Museum Bulskampveld.

Net als het verflagenproject zal ook dit onderzoek worden uitgevoerd door Marin Menu. Hij zal per voertuig niet

alleen de basisgegevens en kenmerken inventariseren, maar ook nieuw beeldmateriaal van de objecten vervaardigen. Dit blijkt vaak niet beschikbaar, omdat de voertuigen doorgaans zeer compact worden bewaard in loodsen. Aan de hand van de beschikbare kenmerken zal hij na overleg met de betrokken verzamelaars ook een typologisch verslag opmaken. De onderzoeksresultaten worden uiteindelijk geïntegreerd in de digitale databank van het Centrum Agrarische Geschiedenis. Via het internetadres www.hetvirtueleland.be kan iedereen deze databank gratis raadplegen. Wie in de databank een voertuig selecteert krijgt niet alleen de kenmerken en typologie ervan te zien, maar kan op een kaart ook de locatie in Vlaanderen en bijvoorbeeld de bijhorende bodemgesteldheid opvragen. In september 2013 zal het onderzoek worden afgerond.

Het Karrenmuseum is oprecht trots dat het deze kennis kan vergaren en na afronding van het onderzoek ook kan uitdragen naar een breed publiek. Het wil Kunsten en Erfgoed (Vlaams ministerie van Cultuur, Jeugd, Sport en Media) nadrukkelijk bedanken voor de ondersteuning. Via 't Spycerketje houden we u op de hoogte over de vorderingen en uiteindelijk de resultaten van het onderzoek. De onderzoeksresultaten zullen volgend jaar raadpleegbaar zijn in drukvorm bij het Karrenmuseum zelf en uiteraard via de website van het Karrenmuseum. Op termijn zal de studie - aangevuld met andere expertise van het Karrenmuseum - ook in boekvorm worden gepubliceerd.

Leo van den Berg

	Drankenhandel Van Oevelen 	
	architecten HECTORS & VAN LAER	Verzekeringer Kredieten Beleggen Bankzaken www.groepsds.be
WKG Groep Accountants Fiscaal Juristen	 Meubelen Theuns	
 www.bedtime.be		
 www.thejewellery.nl		
cera samen investeren in welvaart en welzijn	DANK AAN ONZE SPONSORS Met steun van de gemeente Essen Met steun van de Vlaamse overheid	

Een ideaal Kerstgeschenk: De Spycer 2012

Prijs: 15 euro

Te verkrijgen:
in het Heemhuis en het VVV-kantoor Essen

Haast u - het zijn de laatste exemplaren

"Drukwerk aan verlaagd tarief"

Verantwoordelijke uitgever: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw
Heemhuis
Moerkantsebaan 48
2910 Essen

Afgiftekantoor: 2910 Essen I
P 706 392

België—Belgique
P.B.—PP
2910 ESSEN
BC 30355

'T SPYCKERTJE
Driemaandelijks tijdschrift van de
Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw

4de trimester 2012

27ste jaargang n° 4

BESTEMMELING:

Smout Rudi
C. Beersmansstraat 39
2018 Antwerpen

Indien onbesteld gaarne terugzenden aan: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw
Moerkantsebaan 48
2910 Essen

Tel. 03/667.73.90 - e-mail: heemhuis@skynet.be
www.heemkundigekringessen.be